

Arne Melchior (CD):

Hr. Glistrup meddelte Folketinget, at fremskridtsfolk er stolte af at være danskere. Det skal jeg ikke give mig af med at benægte. Nu kan stolthed vel ikke måles, så der er vel ikke noget, der udmærker Fremskridtspartiets medlemmer af dette Ting frem for andre.

Jeg skal desuden anholde hr. Glistrups udtryk om autoriserede meninger. Efter min mening er det et meningsløst udtryk, da der ikke er nogen, der kan autorisere nogen meninger.

Endelig skal jeg have sagt til hr. Glistrup, at jeg betragter udtrykket muhamedanerinvasion som en overtrædelse af den paragraf, vi her taler om, hvori der står, at man ikke har lov til at fremsætte udtalelser, ved hvilke man nedværdiger eller forhåner grupper f.eks. på grund af deres tro.

Jeg finder hr. Glistrups udtalelse klart i strid med denne paragraf, og jeg er derfor slet ikke stolt af, at landet også har folk, der anlægger den slags betragtninger og bruger den slags udtryk.

Glistrup (FP):

Hr. Arne Melchior indlæg var endnu en bekræftelse på vigtigheden af, at vi får afskaffet § 266 b, for hr. Arne Melchior sagde igen, at fordi hr. Arne Melchior har en anden opfattelse, skal de, der er uenige med hr. Arne Melchior, straffes.

Begrebet muhamedanerinvasion er godtgjort meget klart og tydeligt, når man ser på, hvordan udviklingen har været i den danske befolkning. Jeg tror, at det var Socialdemokratiet i Tåstrup, der regnede sig frem til, at med den udvikling, der er i gang, vil muhamedanerne være i flertal her i landet i år 2038, og når man sammenholder muhamedanernes målbevidsthed med den hyggelige given efter, laden stå til-reaktion, som er noget af det, vi er så stolte af ved at være danske, må vi se i øjnene, at lang tid før, at de ligesom i Libanon udgør et befolkningsflertal her i landet, repræsenterer de så store grupper af befolkningen, at det faktisk ikke vil være muligt at være dansker inden for de 43.000 km² vi lever på.

Hvis hr. Arne Melchior havde studeret Koranen, hvis han havde studeret muhamedanernes historie i de 1.000 år, der gik frem til 1913, hvor de endelig blev slået tilbage fra det europæiske fastland, ville han vide, at hvor deres styrker

har sat deres fod, dér gror – for at tale Attilask – ikke mere noget græs. Der vil i hvert fald ikke mere kunne gro nogen danskhed af den type, vi alle sammen holder af, hvad enten det så hedder »Sejle op ad åen«, grisevester, eller det er at sidde og hygge sig med sine naboer. De har helt andre begreber. Vi skal selvfølgelig ikke her diskutere, hvorvidt de er bedre eller dårligere, vi skal bare sige, at de er så fremmedartede og umulige at forene med det, som langt de fleste danskere lægger vægt på.

Hr. Arne Melchior siger, at der ikke er noget, der hedder autoriserede meninger. Vi har altså nu engang et statsmonopol, der hedder tv. Hvad enten det så er TV 1 eller 2, er der i og for sig tale om et statsmonopol. Hvis hr. Arne Melchior lytter til de synspunkter, der kommer frem på disse væsentlige områder, vil han opleve, at de, der repræsenterer det, som jeg kalder forsvaret for danskheden og danskhedens mulighed for at overleve i hvert fald i nogle få generationer endnu, bliver trampet totalt under fode. De får overhovedet ikke nogen som helst adgang til at fremføre deres synspunkter i disse statsautoriserede medier og komme til orde over for de sneesevis af fremmede i landet, som man hvert kvartal hører føre en tale, der går stik imod, hvad formentlig flertallet af den danske befolkning anser for at være overensstemmende med, hvad der er rigtigt for det danske samfundsliv og den danske måde at tilbringe livet på. Denne ensidige nedtromlen af dem, der i hvert fald udgør en meget stor del af den danske befolkning, er altså noget, som man simpelt hen ikke kan være bekendt i et demokrati. Selvfølgelig skal de mennesker, der har en opfattelse som hr. Arne Melchior, også have lov at komme til orde, men det, der er det urimelige, er, at de, der mener og argumenterer for noget andet med ganske klare belæg i kendsgerninger og statistikker, simpelt hen bare får at vide, at det er noget, som vi absolut ikke kan affinde os med. De må være hjemfaldne til at kastes i tugthuset. Det er en skamplet på det danske demokrati, at man opretholder en regel som § 266 b.

Larsen-Ledet (RV):

På Det Radikale Venstres vegne vil jeg gerne sige, at vi har ytringsfrihed, men at vi ikke har forpligtelse til til enhver tid at bruge denne ytringsfrihed. Så vi tager afstand fra forslaget.